

Openingslof Sint Jansfeest, Sint Jansbasiliek, zaterdag 22 juni 2024¹

In de dagen waarop de zon op zijn hoogste punt aan de hemel staat vieren wij de geboorte van de heilige Johannes de Doper. Vanaf vandaag zal de zon geleidelijk weer dalen aan het firmament. Johannes moet kleiner worden om Christus, het Licht van de wereld, alle plaats te geven.

Dat is de uitverkiezing en de bestemming van Johannes.

“Voordat ik u in de moederschoot vormde, koos ik u uit; voordat ge geboren werdt, bestemde ik u voor Mij”

God heeft een eigen verkiezing en bestemming voorzien voor iedere mens. Al in de moederschoot heeft het leven van een mensenkind een unieke waarde en bestemming. Ons leven is een gave en tegelijk heeft ons leven een bestemming.

Iedere mens is van unieke waarde, ook al zijn er krachten en machten in de wereld die de mens zien als een exemplaar van de soort, dat je geweld kunt aandoen, waarover je vrij kunt beschikken. De dramatische gevolgen van dit denken zien wij in de grote slagvelden en massamoorden in de vorige eeuw en vandaag, in Darfur bijvoorbeeld.

De traditie van ons geloof past de woorden van de profeet Jeremia toe op Sint Jan.

Johannes is uitgekozen, bestemd.

Zoals u en ik zijn uitgekozen, een bestemming hebben ontvangen.

“Ach, Heer, mijn God, ik kan niet spreken: ik ben veel te jong.”

De profeet is bescheiden.

Zeker, er zijn mensen die geen aarzeling, laat staan twijfel lijken te kennen. Zij zullen de klus wel even klaren. Hoe echt die stoerheid is weet niemand.

¹ Jeremia 1, 4-10.17-19; Lucas 1, 57-79

Misschien is zij wel een compensatie voor innerlijke, verborgen gehouden onzekerheid.

Maar de grote profeet twijfelt. Hoe eerlijk klinkt zijn antwoord wel niet: "Ik kan niet spreken, ik ben veel te jong."

Hij had geen spraakgebrek, maar hij moest zijn innerlijke angst overwinnen. Veiliger is het om onder het maaiveld te blijven, dan kun je ook niet afgaan. Laat ik mijn mond maar houden en voor de veilige stilte kiezen.

Wij vieren de *geboorte* van Sint Jan. Dan ligt de toekomst nog open. Natuurlijk, meteen is daar de voeding en de opvoeding. Wie zegt: 'mijn kind moet alles zelf later maar kiezen,' roept vragen op. Vanaf de eerste dag is er opvoeding, maken de ouders keuzes.

Opgegroeid mag het kind, de jongere haar of zijn bestemming vinden en beamen, worstelen met haar aarzelingen, zijn bestemming aanvaarden. Zoals u, jij en ik.

"Laat u door hen geen angst aanjagen."

God treedt hier op als opvoeder. 'Wees niet bang.'

Die woorden gaan als een refrein door het leven van een kind, een jongere.

'Durf maar, ik ben bij je.'

"Want Ik ben bij u om u te redden."

Op het hoogfeest van Sint Jan doen wij waarvoor wij als katholieken en waarvoor alle christenen geroepen en bestemd zijn: boven het maaiveld uitkomen, onze bestemming te beamen, naar buiten te treden, de straat op te gaan met ons geloof, onze hoop en onze liefde, om te werken aan- en te bidden om vrede.

Vele Laarders doen dat en velen maken dit hoogtepunt in ons leven als geloofs- en dorpsgemeenschap mogelijk.

Vandaag richt ik even de aandacht op één van hen.

Een man die zich al meer dan veertig jaar inspant voor dit feest.

Een man die zijn vijfentwintigste jaar beleeft als ceremoniemeester van de broederschap en van de processie.

Van harte feliciteer ik Frans Bierlaagh met deze mijlpaal

en namens u allen geef ik hem een stoffelijk blijk van onze dankbaarheid.

Frans, van harte nodig ik je uit om dit in ontvangst te nemen.

pastoor Nico van der Peet